

Teme: Grad Mali Lošinj, Turistička zajednica grada Malog Lošinja

Pedesetipet godina vjernosti Lošinju

Lijepo vrijeme provodimo na Lošinju i tu nas veže puno lijepih uspomena. Ipak su nam tu djeca naučila plivati! Oduševljeni smo trenutnim izgledom uvale Čikat i bistrinom lošinjskog mora. Posjećujemo i manje otoke; Susak i Ilovik, a često obilazimo i manje lošinjske uvale. Jako nam je interesantna i priča o rtu Annunziati, nazvanom po zavjetnoj crkvi koja se tamo nalazi. Nadamo se da ćemo još barem 60 godina dolaziti na ovaj predivni otok

Helga (1943.) i Alfred (1939.) Lindlmayer iz austrijskog gradića St. Peter Freienstein već 55 godina redoviti su gosti obitelji Mustač, koji i do nekoliko puta godišnje posjećuju Lošinj. Davne 1963. godine brodom su krenuli iz Rijeke pravac Lošinja, gdje ih je na Veloj rivi u Malom Lošinju dočekala iznajmljivačica, pok. Marija Krpešić. Od tog trenutka, pa čak i za vrijeme rata, obitelj Lindlmayer nije propustila niti jednu godinu posjetiti svoj voljeni otok. Unuka pok. iznajmljivačice Krpešić, Mariza Mustač sa suprugom Šimom nastavila je komunikaciju koja je prerasla u više od prijateljstva s obitelji Lindlmayer. Lijepo vrijeme provodimo na Lošinju i tu nas veže puno lijepih uspomena. Ipak su nam tu djeca naučila plivati! Oduševljeni smo trenutnim izgledom uvale Čikat i bistrinom lošinjskog mora. Posjećujemo i manje otoke; Susak i Ilovik, a često obilazimo i manje lošinjske uvale. Jako nam je interesantna i priča o rtu Annunziati, nazvanom po zavjetnoj crkvi koja se tamo nalazi. Na tom su rtu lošinjske žene i majke ispraćale i dočekivale brodove. Svaki lošinjski brod, kad bi isplovio iz luke u daleko putovanje, pristao bi u Čikatu kod Annunziatie, posada bi se iskrcala pa bi u crkvi s obiteljima izmolila ruzarij (krunicu). Rastali bi se u zagrljajima, ukrcali na brod i nestali u daljini. Kako su im djeca imala dišne probleme, odlučili su doputovati u jesen i to na 3 tjedna. Zahvalni na lječilišnoj klimi i borovoj šumi, nakon trodnevnog boravka, djeca su se kući vratila s vidno poboljšanim zdravstvenim stanjem. Obišli su šetnice duž juga otoka, a čak 20 puta uspinjali su se na Osoršćicu. Hrvatski jezik smatraju teškim, a s prethodnim iznajmljivačima (pok. Marijom i Ivom Krpešićem) razgovarali su na Talijanskom jeziku. Iako težak, Hrvatski jezik uče i doma u Austriji. Ljubav prema Lošinju prenijeli su i na svoju djecu, a redovito otok promoviraju i preporučaju svojim prijateljima i poznanicima. Nadamo se da ćemo još barem 60 godina dolaziti na ovaj predivni otok, kroz smijeh nam prepričava vesela obitelj Lindlmayer. Uz prigodni poklon, Turistička zajednica Grada Malog Lošinja dugogodišnjim gostima je ususret Nogometnom Svjetskom prvenstvu uručila i nogometne dresove natpisom „Lindlmayer 55“ koji označava broj godina provedenih na Lošinju. Poklon je osobito razveselio Helgu, inače vjernu pratiteljicu i navijačicu Hrvatske nogometne reprezentacije. PR: TZ grada Maloga Lošinja

<http://www.menu.hr/turizam/pedesetipet-godina-vjernosti-losinju/>

KLJUČNE RIJEČI

lošinj, ,magazin menu, ,mali lošinj, ,menu, ,turizam

AUTOR

Rene